U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P.Č.**, . proti žalovanému: **Katastrální úřad České Budějovice**, se sídlem Lidická 11, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 4. 2012, čj. 10 Na 12/2012 - 8,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 28. 5. 2012 kasační stížnost, kterou se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích.

[2] Jelikož stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 18. 6. 2012, čj. 8 As 70/2012 - 5, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti ve lhůtě 15 dnů od doručení předmětného usnesení. Soud stěžovatele současně poučil o možnosti požádat o částečné či plné osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[3] Stěžovatel následně požádal o přiznání osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 9. 2012, čj. 8 As 70/2012 - 17, nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a současně stěžovatele znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Zdejší soud stejným usnesením zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a současně jej vyzval, aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Ke splnění uvedených povinností stanovil stěžovateli lhůtu 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 9. 2012. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci advokátovi bylo pondělí 1. 10. 2012 (§ 40 odst. 1, 2 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené ani pozdější lhůtě neuhradil a ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Namísto toho dne 21. 9. 2012 doručil krajskému soudu podání, jímž požádal o prodloužení lhůty k předložení předmětné plné moci o tři měsíce. Stěžovatel současně požádal o povolení splátky poplatku za kasační stížnost. Tento návrh odůvodnil tak, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, ačkoli podle stěžovatele dochází k přezkumu na druhém stupni i bez splnění podmínek, a že mu jeho sociální poměry neodůvodňují soudní poplatek uhradit v tak krátké lhůtě.

[5] Těmto žádostem ovšem Nejvyšší správní soud nemůže vyhovět, a to ze stejných důvodů, pro něž nevyhověl již stěžovatelově předchozí žádosti, tj. proto, že v daném případě stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. a tedy ani pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s. Podání žádosti o povolení splátek soudního poplatku nemá na tuto skutečnost žádný vliv, neboť běh lhůty nestaví (viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 As 84/2012 – 27, nebo rozsudek ze dne 15. 8. 2012, čj. 2 As 93/2012 - 9). Z kasační stížnosti a dalších podání stěžovatele založených v soudním spisu ostatně ani nevyplývá, že by jiná obvyklá lhůta pro zaplacení soudního poplatku mohla něco změnit na stěžovatelově schopnosti soudní poplatek zaplatit.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ani dosud neuhradil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích zastavil.

[7] Za této situace je bezpředmětné rozhodovat o stěžovatelově žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi. K tomu soud nicméně dodává, že lhůta pro prokázání splnění podmínky povinného právního zastoupení byla stanovena zcela přiměřeně.

[8] Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouhou snahu stěžovatele o prodloužení sporu (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, čj. 2 As 86/2012 – 23, nebo ze dne 22. 8. 2012, čj. 6 As 13/2012 – 32).

[9] Nejvyšší správní soud si je vědom, že např. ve věcech vedených pod sp. zn. 8 As 71/2012 či 8 As 79/2012 zamítl samostatnými usneseními žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k předložení plné moci a žádost o povolení splátek soudního poplatku. Teprve poté zdejší soud zastavil řízení o kasačních stížnostech pro nezaplacení soudního poplatku. S ohledem na jednání popsané v odst. 8 stěžovatele při vedení soudních sporů však Nejvyšší správní soud nepovažoval dále za účelné samostatně rozhodovat o žádosti stěžovatele o prodlužení lhůty k předložení plné moci a o povolení splátek soudního poplatku i v této věci.

[10] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu